

OVERDENKING

Ik ben... de opstanding en het leven

We zitten inmiddels midden in het Paasproject van de Kinderkerk. Tijdens de morgendiensten is er een korte presentatie. Zo is de hele gemeente op de hoogte van wat de kinderen bij de Kinderkerk doen.

Het Paasproject dit jaar gaat over de zogenaamde “Ik-ben-woorden”, van Jezus. Het project is genoemd naar één van die woorden: “Ik ben de opstanding en het leven”.

“Ik ben”. Dat is direct al veelzeggend. Het lijkt erop dat Jezus daarmee verwijst naar de Godsnaam, “HERE”, of “HEER”. In die naam zit het werkwoord “zijn”. “HERE” betekent: “Ik ben”. En daar zitten twee kanten aan: “Ik ben die Ik ben”. Altijd groter dan wij denken. Maar ook, vooral: “Ik ben erbij”. Daarop ligt op het moment dat God zijn naam bekend maakt, toch echt de nadruk. Israël wordt op dat moment zwaar onderdrukt, in Egypte. De naam waarmee God zich bekend maakt is een bemoediging, die zijn boodschap voor dat moment wil ondersteunen. “Ik weet wat je meemaakt. Ik laat je niet in de steek. Ik help je.”

“Ik ben”. Als Jezus daarmee inderdaad bewust naar de Godsnaam verwijst, is dat misschien al wel het belangrijkste. Dan zegt Jezus dat Hij hoort bij de God van Israël. Dat Hij *komt* van de God van Israël. En juist dat wordt in het evangelie van Johannes - waar we die Ik-ben-woorden vinden - ook voortdurend benadrukt. “Ik ben”. “Ik ben... God!”

“Ik ben”. De kinderen horen zeven verschillende “Ik-ben-woorden”. Elke lijdenszondag één woord. Veelzeggend. Zeven. Er zijn er meer. Maar: zeven is het getal van de volheid. En dat levert een hele mooie gedachte op. Jezus *is* die volheid. “Ik ben”. “Ik ben... alles!”

“Ik ben”. Waar gaat het dan om? Wie zegt Jezus dat Hij is? De kinderen horen deze weken de volgende uitspraken: “Ik ben het brood dat leven geeft”, “Ik ben de bron van levend water”, “Ik ben het licht voor de wereld”, “Ik ben de goede herder”, “Ik ben de ware wijnstok”, “Ik ben de weg, de waarheid en het leven”, “Ik ben de opstanding en het

leven”. Wat opvalt bij al die verschillende ‘aspecten’: het gaat elke keer weer om wat Hij betekent voor anderen. Jezus is het brood - dat wij kunnen eten. Jezus is de bron van levend water - waardoor wij kunnen drinken. Enzovoort. Alles wat Hij is, alles wat Hij doet - het is om ons, om ons geluk, om ons heil. “Ik ben”. “Ik ben... er voor jou!”

“Ik ben”. Op weg naar Pasen is het belangrijkste woord “Ik ben de opstanding en het leven”. Daar is het hele Project ook naar genoemd. In de dood en opstanding van de Here Jezus overwint het leven. Voor Hemzelf. Maar vervolgens ook voor de mensen die bij Hem horen. Die in Hem zijn gaan geloven. Dat is wat zijn dood en opstanding voor ons mogen betekenen. Hoop, voor de toekomst. Dwars door de dood heen is er leven! Maar ook: kracht en moed, voor het heden. Zijn dood en opstanding kleuren het hier en nu. Geven het nieuwe zin en perspectief. “Ik ben”. Dat is: Ik besta. Ik adem. Ik leef. En: ik *geef* jou het leven. “Ik ben”. “Ik ben... jij bent!” “Ik leef... jij leeft!”

*Jezus leeft en ik met Hem!
Dood, waar is uw schrik gebleven?
Hem behoort ik en zijn stem
roept ook mij straks tot het leven,
opdat ik zijn licht aanschouw, -
dit is al waar ik op bouw.*

(Liedboek Gezang 217:1)

Ds. K.A. Hazeleger